Memleket Kokan Şiirler

Toprak, Vefa ve Hakikat Üstüne

EROL ORAK

Şiir Antoloji Yayınları

Şiir
Antoloji
Yayınları

Memleket Kokan Şiirler
Erol Orak

Şiir Antoloji Yayınları©
www.siirantoloji.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Tuba Aslantaş
Sayfa Tasarım: Baran Ekber
Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

1.Basım, İstanbul, Nisan 2026
ISBN: 978-625-9330-88-4
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

MEMLEKET KOKAN ŞİİRLER

Toprak, Vefa ve Hakikat Üstüne

2026
Diyarbekir'in Surlarından Anadolu'nun Bağrına...

Erol Orak

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA 11
ÖN SÖZ 13

BÖLÜM I: HAKİKAT VE NEFİS MURAKABESİ

Minnet Etmem 17
Derdim Bana Yeter 18
Kale Dediğin 19
Yuva Nerede? 20
Kibir Vebası 21
Üstünlük Dediğin 22
Zindan Eylenen Akıl 23
Gönül Gurbeti 25
Menzile Doğru 26
Edep Mührü 27
Merhamet Mührü 28
Nazargâh-ı İlahî 29
Akıl ve Hakikat 30
Özüne Dön 31
Zamanın Bendi 32

BÖLÜM II: MEMLEKET VE COĞRAFYA MÜHRÜ

İrfan Kalesi 35
Mertliğin Kalesi 37
Tarihin Taştan Kalbi: Diyarbekir Surları 38
Anadolu'nun İlk Mührü: Ulu Cami 40

Feth-i Mübin: Diyarbekir 42
Dicle'nin Şahitliği 44
Ağrı'nın Ayazı, Dağın Niyazı 45
Hışımdır Karadeniz....47
Mavi Nöbet....49
Kıbrıs'ta Hak Mührü 51
Mühürdür Türkiye....52
Yeni Anadolu....54
Diyarbakır Düğünü....55
Disiplin Halayı....56
Dicle'nin Vedası 57
Bereket Sofrası 58
Boşa Geçmiş Bir Ömrün Şikâyeti....59
Gurbet İskelesinde Bir Can 61
Gurbetteki Mühür 63

BÖLÜM III: TOPLUMSAL HİCİV VE ZAMANIN RENGİ

Kul Olmadık 67
Camdan Nesil 68
Cilaya Kananlar 70
Kör Pazar 71
Miskefindeki Pazar....72
Vahşi Batı....73
Kahve Köşesinde Bir Ömür....74
Ekranın Kiri: Sanal Soytarılık....76
Ekran Ardındaki Sahte Yiğitler 78
Klavye Yiğidine Sert Bir Hiciv!....80
Akıl Tutulması 82
Ekran Duvarı....84
Dijital Gelin....85
Komşu Küskünlüğü....86
Edep Süzgeci 87

Kıymet Bilmezler 88
El Kapısı 89
Yazıklar Olsun! 90
Asosyal Dedikleri 91
Biri Toktan Ölür, Biri Açlıktan 93
Vicdanın Çöpe Atıldığı Gün 95
Adı Huzur, Kendi Kahır....97
Pazar Dostu 99
Eski Esnaflar 100
Fabrika Bacaları 101
Adalet Arayışı....102

BÖLÜM IV: TARİH VE DAVA ŞAHSİYETLERİ

İbrahim, Gönlümü Özüne Döndür 105
Fethin Mührü: Ayasofya....106
İnsanlığın Ortak Nişanı: Selahaddin....108
Çöl Aslanı'nın Andı: "Fahrettin Paşa"....110
Şark'ın Son Aslanı: Celaleddin Harzemşah....112
Anadolu'nun İlk Savaşçısı: "Hector"....114
Truva'nın Son Gardiyanı: "Hector"....116
Tarihin Asil Mührü 118
Cihan Mührü 119

BÖLÜM V: VATAN KALBİ VE MAZLUMUN SESİ

Mazlumun Ahı....123
Mirasın Yetimi: Kudüs....125
Gazze'nin Yetimi: "Büyüyemeyen Çocuklar"....126
Hasret Bataklığı 128
Savaşın Çocukları....129
Göç Hikâyeleri....130
Bir Olmazsak Biteriz 131
Can Aynı, Kan Aynı, Bu Kavga Niye?....133

Er Meydanı....135
Sınırsız Kardeşlik....136
Bir Hamurun Evladıyız....137
Zihin Kafeste, Akıl Gurbette....138

BÖLÜM VI: HATIRALAR VE AİLE BAĞLARI

Kalan Miras (Babama)....143
Yokluğun Yük Oldu (Babama)....145
Cennetin İlk Kapısı (Anneme)....147
Bir Annenin Elleri....148
Gönül Meyvesi: Kız Evlat....149
Yusuf'un Saklı Hasreti: Kız Kardeş....151
Küçük Omuzların Büyük Yükü....153
Hocanın Derdi....155
Mualim Sitemi....157
Yuva Telaşı....158
Emanetin Ahı....159
Boşanma İlleti....160
Anne Sofrası....161
Kayıp Kardeşlik....162
Baba Çınarı....163
Unutulmuş Köy Evleri....164
Maya Tutmayan....165

BÖLÜM VII: İNCE SIZILAR VE HASRET

Adı Destan....169
Bizim Sevda....171
Gurbet Yükü....172
Sevda Kaçkını....174
Kibirli Yar....176
Mühürlü Defter....178
Gurbet Kuşları....179

Buzdan Bakışlar 180
Kavuşmak Mahşere Kaldı 181
Kimsesizlik Türküsü 183
Gül ve Diken 185
Beyaz Gelinlik 187
Gözyaşı Hanesi 189
İhanet ve Sabah 190
Sokakların Dili 192
İlk Kıvılcım 193
Saklı Satırlar 194
Ak Saçlı Sevda 195
Sırttaki Hançer 196
Son Perde 197
Gizli İbadet 198
Köşe Başındaki Yalnızlık 199
Dost Yarası 200
Özlemişim 201
Bir Saniyenin Bedeli 202

BÖLÜM VIII: İNSAN VE TABİAT (İÇSEL YOLCULUK)

Ruhun Şebanisi 209
Közden Destan 210
Hiçlik Mizanı 211
Gönül Demi: Bir Bardak Çay 214
Seher Vakti 216
Yanılgının İrfanı 218
Gökte Bulut, Yerde Rahmet 220
Gece Yarısı Düşünceleri 222
Kalabalıkta Yalnız Olmak 223
Aynadaki Yabancı 225
Sessizliğin Sesi 226
Eski Bir Fotoğraf 227

Valiz Hazırlamak 228
Pişmanlıklar Müzesi 229
Kendi Kendine Konuşmak 230
Yağmurda Yürümek 231
Denizin Öfkesi 233
Gökyüzündeki Yıldızlar 234
Toprağın Kokusu 235
Mevsimlerin Kavgası 236
Bir Dağın Sessizliği 237
Kelebeğin Bir Günü 238
Gece ve Gündüz 239
Rüzgârın Sürükledikleri 240
Suyun Hafızası 241
Karanlıktan Sonraki Işık 242
Yeni Bir Şehir 243
Çocukların Gülüşü 244
Küllerinden Doğmak 245
Bir Tohumun Yeşermesi 246
Yarım Kalan Şarkı 247
Gökyüzüne Bakmak 248
Affetmenin Hafifliği 249
İlk Kar Tanesi 250
Sonsuz Yolculuk 251
Sabah İşçileri 252
Sokak Çalgıcısı 253
Arşın Nidası 255
Eğri Kefeler 256

YAZAR HAKKINDA

Rakamların nizamından mısraların irfanına uzanan bir hayat...

1 Ağustos 1988 tarihinde Diyarbakır'ın Yenişehir ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Kayapınar'da, lise eğitimini ise 2008 yılında Nafiye Ömer Şevki Cizrelioğlu Lisesinde tamamladı.

İlim yolculuğuna matematik ile başlayan Orak; Siirt Üniversitesi Matematik bölümünün ardından, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. 2012 yılında babasının vefatıyla başlayan çetin hayat mücadelesini, eğitimde devleşerek taçlandırdı. Fırat Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bölümünü bitirdi; Dicle Üniversitesinde Eğitim Yönetimi alanında yüksek lisans yaptı. Hâlen Fırat Üniversitesinde Geometri alanında yüksek lisans tez aşamasında olan ve eş zamanlı olarak Tarih bölümünde eğitimine devam eden şair, 2017 yılından bu yana Millî Eğitim bünyesinde Matematik Öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

Okul müdürlüğü ve müdür yardımcılığı gibi idari görevlerde de bulunan Orak, İngilizce ve Arapça dillerinde eğitimler almıştır. İlkokul sıralarında düz yazıyla başlayan kalem yolculuğu, lise

yıllarında "Abdurrahim Karakoç" ekolünden beslenen vakur şiirlere dönüşmüştür.

Yazmayı bir "hakikat müdafaası" olarak gören Erol Orak, bugün Diyarbakır'da yaşamakta, bir yandan genç zihinleri sayılarla aydınlatırken diğer yandan gönülleri mısraların irfanıyla buluşturmaya devam etmektedir.

"Babanın mirası sadece isim değil, evladın alnına vurduğu vakar damgasıdır."

ÖN SÖZ

İnsan, topraktan yoğrulmuş bir balçık iken; ona can veren ruh, kelam ile kemale erer. Bu kitap, sadece mısraların bir araya gelmiş hâli değil; bir ömrün süzgecinden geçen sitemin, sevdanın, memleket hasretinin ve hakikat arayışının kâğıda dökülmüş birer vesikasıdır.

Şiirlerimde; bazen Diyarbekir surlarında yankılanan bir ezan sesini, bazen modern dünyanın pençesinde can çekişen bir neslin feryadını, bazen de namerde minnet etmeyen bir yiğidin vakur duruşunu bulacaksınız. Abdürrahim Karakoç üstadın dediği gibi; "Yazmasam deli olacaktım" diyerek çıktığım bu yolda, her mısrayı bir alın teri, her kıtayı bir gönül yarası bildim.

Bu sayfalar; camdan ekranlara hapsolmuşlara bir uyanış çağrısı, vefayı unutanlara bir hatırlatma ve her şeyden öte, bu toprağın mayasına duyulan derin bir sadakattir. Sürç-i lisan ettiysek affola, lakin gönlümüzden geçeni olduğu gibi söylemekten de geri durmadık.

Erol Orak
2026, Diyarbekir

BÖLÜM I:
HAKİKAT VE NEFİS MURAKABESİ

MİNNET ETMEM

Bu Garip Çağda Garip Kalanlara

Kapım kilit tutmuş, geleni yokmuş,
Gam değil, namerdin yüzünü görmem!
Dost bildim niceler, vefasız çıkmış,
Bundan kelli sahte balı da yemem!

Kalabalık dediğin bir yalan pazar,
Herkesin hesabı çıkarı başka.
Sırtını dönersin, ardından mezar...
Kanar mıyım gayrı o sahte aşka!

Tek başıma çekerim derdin yükünü,
Minnet etmem o vefasız kullara.
Unutmuşum gülüşlerin kökünü,
Başımı koyarım soğuk taşlara.

Varsın "yalnız" desin, "huysuz" desinler,
Sırdaşım olmuştur dört duvar, tavan.
Onlar kendi sahte âleminde...
Yiğide yâr olur dert ile duman!

"Namerdin sofrasında kuş sütü içmektense,
yiğidin dağında soğuk taş yastık evladır."

DERDİM BANA YETER

Derdi Dünya Olanın Dünya Kadar Derdi Olur

Gölgemle konuşur, onla gezerim,
Kendi yaram ile kendim bezerim.
Bu sahte pazardan koptu nazarım,
Yalnızlık yiğide bir zırhtır, bildim.

El açıp yalvarmam üç günlük yâre,
Muhtaç olmam, kalleşten bir çare.
Düşmüşüm derdimle kor ateş, nâra,
Yanarım tek başıma… El âleme ne!

"Kendi ateşinde yanmayı bilen, başkasının gölgesinde serinlemeye muhtaç olmaz."

KALE DEDİĞİN

Gönül Kalesinin Özü Vâkâr Harcıdır

El çekti, etek çekti, cümle yârânım,
Gam değil! Gönlümün derdi var, yeter!
Kapatmışım kapıyı, susmuş lisanım,
Namerde açılan sofra ne beter...

Kalabalık dediğin, içi boş kovan,
Herkes kendi balının derdine düşmüş.
Hani "kardaş" idik, hani ya "can" olan?
Meğer ki o sözler, bir garip düşmüş.

Benim sırdaşım var; tütünüm, çayım,
Başımı yaslarım soğuk duvara.
Gölge ki vefalı, odur sarayım,
Minnet eylemem sahte bahara!

Varsın "tek" desinler, "huysuz" desinler,
Yiğidin zırhıdır yalnızlık, bre!
Onlar o pazarda satıp alsınlar,
Bana hak yeter, yalandan öte!

"Sözün sahtesi dilde yük, dostun nâdanı yolda yüktür;
en büyük kale insanın kendi iffetidir."

YUVA NEREDE?

Evlilik dediğin bir kutsal yoldur,
Üç günde bitirene sözüm çok boldur.
Sanırsın ki oyuncak, bir kere oyun
Tahammül nerede, sabır nerede?

Ayıbı örtmek yok, kakarlar başa,
Kanaat kalmamış aza sabırsız, yaşa.
Bre gafil, bu gidiş, gidiş mi hâşâ?
Sır nerede, o vefa, o ar nerede?

Çocuk perişandır, ortada kalmış,
Ana bir tarafta, baba bir salmış.
Boşanmak denilen bir illet almış,
O "aile" denilen, çınar nerede?

Sabırla korunur kale dediğin,
Şükürle tatlanır çorba yediğin.
"Eşimdir, yârimdir, canım" dediğin...
O eski sevgi, o saygı nerde kalmış?

"Sabrın bittiği yerde yuva dağılır; iffet ve sadakat yoksa saraylar bile hüzün evine döner."

KİBİR VEBASI

Aslımız bir, topraktan yoğrulmuşuz,
Kimin ne haddine "üstünüm" demek?
Aynı Âdem babadan biz doğmuşuz,
Bu kibir vebası, bu nifak neden?

"Rengim başkadır" der, "dilim başkadır",
Kendi kardaşını hor görür, ezer.
Unutma, o kefen bir metreden az,
Herkes aynı kabre isimsiz girer!

İblis'in derdiydi bu "üstün" olmak,
"Ateş topraktan yeğdir" dedi, azdı.
Adama düşen şey, haddini bilmek,
Kibirle gezenin gönlüne sızdı.

Bre gafil, özümüz Âdem'dir, Âdem!
Ne beyaza tapılır, ne siyahta var kem.
Yaradan katında birdir bu âlem,
İnsanı "insan" yapan ne tendir, ne de dil!

"Topraktan gelenin kibri, Azazil'in mirasıdır;
tevazu ise kulun en güzel libasıdır."

ÜSTÜNLÜK DEDİĞİN

Üstünlüğü, Ahlakında Görenlere Selam Olsun

Bakamam makama, bakamam taca,
Ne zengin dinlerim, ne ağa, hoca.
Yaradan katında hepimiz anca,
İsimsiz kalkarız, namsız yürürüz!
Mesele kalıpta, surette değil,
O giydiğin çuha, o taçta değil.
Kimi kökten paşa, kimi soylu bey,
Üstünlük "ahlak"tır "edep" de isimde değil!
Aslımız bir avuç toprak, bir damla su,
Neyine güvenir insanoğlu bu?
Kiminin kibrinden donuktur pusu,
Üstünlük "vicdan"dır, sürer boş kuyu!
İsterse sarayı, serveti olsun,
İsterse âleme sultan da olsun.
Gönlünde "iyilik" yoksa, o vardan yoksun,
İnsan kalamayan, beden bir ruhtan yoksûn!

"Adın ne kadar büyük olursa olsun, musalla taşında sadece 'er kişi' diye anılacaksın."

ZİNDAN EYLENEN AKIL

Ne gezer şu âlemde bir safça gönül,
Gördüğünü görmezden gelmek ne zor.
Dert dediğin zekânın zıpkın yayıdır,
Her söz, her bakışta gizlenen bir kor.

Gözüm gördü mü hemen beyin başlar işe,
Binbir mana örer, dokur her bir gülüş.
"Ne dedi, ne niyet etti?" diye döner durur,
Uyku haram olur, düşünce beni vurur.

Hani derler ya, "Dünyadan haberin yok,"
Ne güzel sözdür o, ne kutlu bir ok!
Mürekkep yalamak, ilmi kuşanmak,
Meğer ki bu fani cihanda olur yük.

Aptallığın bahçesi güllük gülistan,
Ne kırık kalpleri var, ne dünya zindan.
Gönlü rahat, karnı tok, keyfi yerinde,
Bu dünya zekilere sanki bir zindan.

Her yanar döneri anlarsın ilkin,
Maskenin altındaki sevgi ya da kin.
Bilirsin ki sevda dediğin yalan,
Dostluk dediğin yolda kalıp yorulan.

Bilmek derttir, görmezden gelmek baht,
Ah bu kafa! Bu kafa, yedi katlı taht.
Mis gibi dert edinir, taze alırsın,
Ağzın gülse bile için bir durgun.

Uyanık durmak yetmez, uyursan pişman,
Bu analiz huyu var ya, o büyük düşman.
Bir garip fani misali şaşarım ben de:
Bu hayat aptala güzel zekiye zindan.

"Akıl bir nimettir ama hikmetle buluşmazsa sahibine zindan olur; bazen bilmek keder, bilmemek ise selamettir."

GÖNÜL GURBETİ

Hüzün dediğin sızı, ruhun özüdür,
Hakikat yolunun dertli sözüdür.
Ağlayan her gözün nurlu yüzüdür,
Gönül kapısında bekler merhamet.

Dünya bir gam hanı, neşesi yalan,
Ahiret mülküdür geriye kalan.
Hüzünle yıkanıp huzuru bulan,
Erir potasında, biter bu kasvet.

Ne keder baki kalır, ne gam kalıcı,
Zaman her yaraya elbet sargıcı.
Gurbet dediğimiz candan sarsıcı,
Lakin vuslat günü yakındır elbet.

Söylemek gerek: Sabır gönlün kalesidir,
Hüzün dediğin aşkın nalesidir.
Rabb'in kuluna en saf nidasıdır,
Hak yolunda yanmak, asıl saadet.

"Hüzün, kalbe inen bir rahmet yağmurudur; kuruyan duyguları yeşertir, kibrin tozunu siler ve insanı aslına döndürür."

MENZİLE DOĞRU

Dün dediğin hayal oldu, bitti bak,
Ömür bir kuş gibi uçtu, gitti bak.
Aynadaki yüze sızdı ak toprak,
Vakit daralıyor, sona az kaldı.

Nefesler sayılı, yol uzun, ince,
Hesaplar dürülür, vakit gelince.
Dünya bir han imiş, konup göçünce,
Menzil görünüyor, hana az kaldı.

Ne mülk baki kalır, ne şan, ne şöhret,
Amelin yok ise, her yan bir gurbet.
Tohumu ekmeden, bekleme hasat,
Harman yaklaşıyor, sona az kaldı.

Bilirim ki; Sabır Hakk'ın ipidir,
Her giden nefes ki ömrün küpüdür.
Hakikat kapısı, canın küpüdür,
Vuslat yaklaşıyor, cana az kaldı.

"Ömür, eriyen bir buz parçası gibidir; ne kadar yavaş kullanırsan kullan, güneş batınca geriye sadece ıslak bir toprak kalır."

Memleket Kokan Şiirler

Toprak, Vefa ve Hakikat Üstüne

Bu eser, günlük hayatın gürültüsünden, mısraların irfanına uzanan çetin bir hayat mücadelesinin, bir "hakikat müdafaası" olarak kâğıda dökülmüş vesikasıdır Anadolu'nun bağrına uzanan bu yolculukta, sadece şiirleri değil; bir ömrün süzgecinden geçen sitemi, vefayı ve derin bir memleket sevdasını bulacaksınız.

Neden mi yazdım? Çünkü bazen susmak, konuşmaktan daha ağır gelir insana. Kalabalıkların içinde ruhumuzun kimsesiz kaldığını, modern dünyanın bizi bizden kopardığını gördüğüm için yazdım. Bir öğretmen olarak genç zihinlere yön verirken, bir şair olarak da gönüllere mısraların irfanıyla dokunmak istedim. Toprağımızın bereketini, sitemimizi ve hiç bitmeyen memleket sevdamızı kâğıda döktüm. Camdan ekranlara hapsolmuş bir nesle, özündeki o tertemiz vakarı hatırlatmak istedim. Bu kitapta yankılanan ses, şu mısraların ta kendisidir:

> **Kaldırımların Sırdaşı**
>
> *"Gece; simsiyah bir dev, üzerime abanan,*
> *Ben; bu ıssız yollarda, kendi ruhunda yanan!*
> *Serinlik bir hançer gibi, değerken tenime,*
> *Yalnızlık; sadık bir dost, çökmüş bedenime."*

Diyerek hislerimi kâğıda döktüm.

Çıktığım bu yolda; her mısrayı bir alın teri, her kıtayı bir gönül yarası bildim. Eğer siz de modern dünyanın gürültüsünde ruhunuzun kimsesiz kaldığını hissediyorsanız, bu sayfalar sizin için bir sığınak, hakikate açılan bir kapı olacaktır.

Esenlikle Kalın.

ŞİİR ANTOLOJİ YAYINLARI

siirantoloji.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786259 330884